ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 17ης Νοεμβρίου 2010

σχετικά με την ενίσχυση για την κάλυψη των δαπανών απομάκρυνσης νεκρών ζώων από τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις της περιφέρειας της Βαλονίας και καταστροφής αυτών (Κρατική ενίσχυση C 1/10 — Βέλγιο)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2010) 7263]

(Τα κείμενα στη γαλλική και την ολλανδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(2010/789/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο [1],

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α) [2],

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Μετά την καταγγελία που της υποβλήθηκε στις 23 Απριλίου 2007, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία εξέτασης σχετικά με εικαζόμενες κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε το Βέλγιο για την κάλυψη των δαπανών απομάκρυνσης νεκρών ζώων από τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις της περιφέρειας της Βαλονίας και καταστροφής αυτών.

(2) Στις 2 Ιουλίου 2007 η Επιτροπή απηύθυνε επιστολή προς τις βελγικές αρχές ζητώντας πληροφορίες σχετικά με το εν λόγω μέτρο. Οι βελγικές αρχές διαβίβασαν τις πληροφορίες με την επιστολή τους της 27ης Ιουλίου 2007, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 3 Αυγούστου 2007. Στις 21 Αυγούστου 2007 πραγματοποιήθηκε τεχνική σύσκεψη ύστερα από αίτημα των αρμόδιων βελγικών αρχών. Ύστερα από αυτήν τη σύσκεψη οι εν λόγω αρχές διέθεσαν, στις 4 Οκτωβρίου 2007, συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την προαναφερόμενη υπόθεση.

(3) Με επιστολή τους της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 οι υπηρεσίες της Επιτροπής ενημέρωσαν το Βέλγιο ότι το καθεστώς ενισχύσεων ήταν καταχωρισμένο στο μητρώο μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων με τον αριθμό NN 56/2007, δεδομένου ότι ένα μέρος των ενισχύσεων είχε ήδη καταβληθεί.

(4) Μια δεύτερη τεχνική σύσκεψη πραγματοποιήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2007 ύστερα από αίτημα των αρμόδιων βελγικών αρχών.

(5) Με επιστολή τους της 25ης Οκτωβρίου 2007 οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τις βελγικές αρχές να δώσουν περαιτέρω πληροφορίες και διευκρινίσεις. Επειδή δεν έλαβαν απάντηση σε αυτή τους την επιστολή εντός της ταχθείσας προθεσμίας, οι εν λόγω υπηρεσίες απηύθυναν, στις 21 Δεκεμβρίου 2007, επιστολή υπενθύμισης προς τις βελγικές αρχές με νέα προθεσμία απάντησης.

(6) Στις 4 Ιουνίου 2008, επειδή δεν είχαν λάβει απάντηση στην πρώτη επιστολή υπενθύμισης εντός της ταχθείσας προθεσμίες, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απηύθυναν νέα επιστολή υπενθύμισης εφιστώντας την προσοχή των βελγικών αρχών στο γεγονός ότι σε περίπτωση μη τήρησης της νέας προθεσμίας απάντησης των τεσσάρων εβδομάδων η Επιτροπή θα μπορούσε να εκδώσει εντολή για τη διάθεση πληροφοριών κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [4]. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 4 Ιουλίου 2008. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή την 1η Οκτωβρίου 2008 εξέδωσε απόφαση ζητώντας από τις βελγικές αρχές να διαθέσουν τις ζητούμενες πληροφορίες. Με την εν λόγω απόφαση η Επιτροπή ζητούσε από τις βελγικές αρχές να της διαβιβάσουν, μεταξύ άλλων, τα πληροφοριακά δελτία που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ [5], με στόχο την αξιολόγηση των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν μετά τις 31 Ιανουαρίου 2007.

(7) Οι βελγικές αρχές απάντησαν τελικά με επιστολή τους στις 27 Νοεμβρίου 2008 και διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 5 Δεκεμβρίου 2008. Ωστόσο δεν κοινοποίησαν τα δελτία πληροφοριών που είχαν ζητηθεί με την απόφαση της Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2008.

(8) Στις 27 Ιανουαρίου 2009 η Επιτροπή απηύθυνε αίτημα προς τις βελγικές αρχές για τη διάθεση συμπληρωματικών πληροφοριών. Οι βελγικές αρχές απάντησαν με επιστολή τους της 16ης Μαρτίου 2009, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 19 Μαρτίου 2009.

---

[1] Αρχής γενομένης από την 1η Δεκεμβρίου 2009, τα άρθρα 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ μετατράπηκαν αντιστοίχως σε άρθρα 107 και 108 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ»). Σε αμφότερες τις συνθήκες οι διατάξεις είναι κατ' ουσίαν ταυτόσημες. Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, οι παραπομπές στα άρθρα 107 και 108 της ΣΛΕΕ θεωρούνται, όπου ενδείκνυται, ως παραπομπές στα άρθρα 87 και 88 αντιστοίχως της συνθήκης ΕΚ.

[2] ΕΕ L 1 της 3.1.1994, σ. 3.

[3] ΕΕ C 191 της 15.7.2010, σ. 12.

[4] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

[5] ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.

(9) Με επιστολή της στις 14 Ιανουαρίου 2010 η Επιτροπή ενημέρωσε το Βέλγιο σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ») σχετικά με την κοινοποιηθείσα ενίσχυση. Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 15 Ιουλίου 2010. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα. Κανείς τρίτος ενδιαφερόμενος δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

(10) Με επιστολή τους στις 19 Φεβρουαρίου 2010 οι βελγικές αρχές ζήτησαν να παραταθεί κατά ένα μήνα η προθεσμία απάντησης που προέβλεπε η επιστολή της Επιτροπής της 14ης Ιανουαρίου 2010. Με επιστολή της τής 5ης Μαρτίου 2010, η Επιτροπή ενέκρινε την παράταση της προθεσμίας απάντησης κατά έναν μήνα. Τελικά, με επιστολή τους στις 12 Μαρτίου 2010, οι βελγικές αρχές εξέφρασαν την αντίθεσή τους σχετικά με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας.

II. **ΙΣΤΟΡΙΚΟ**

II.1 **Απόφαση της Επιτροπής — Υπόθεση αριθ. NN 48/2003**

(11) Κατά τη διάρκεια της έρευνας της Επιτροπής κατέστη σαφές ότι η καταγγελία αφορούσε την εφαρμογή του καθεστώτος ενισχύσεων το οποίο έχει εγκριθεί από την Επιτροπή στις 26 Νοεμβρίου 2003 και αφορούσε την κρατική ενίσχυση NN 48/2003 (ex. N. 157/2003) με τίτλο «Διαχείριση της απομάκρυνσης και της καταστροφής των νεκρών ζώων από τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις της περιφέρειας της Βαλονίας». Η υπόθεση αυτή αφορούσε ένα καθεστώς που κοινοποίησαν οι βελγικές αρχές, σύμφωνα με το οποίο το βελγικό κράτος θα μπορούσε να χορηγήσει, υπό μορφή επιδοτούμενων υπηρεσιών, ενίσχυση σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις για την κάλυψη όλων των δαπανών για την απομάκρυνση, την αποθήκευση, τη μεταποίηση και την καταστροφή νεκρών ζώων.

(12) Προκειμένου να εκδοθεί η απόφαση εκκαθάρισης και ενόψει της επικείμενης έναρξης ισχύος των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για εξετάσεις ΜΣΕ, νεκρά ζώα στην εκμετάλλευση και σφάγιο-απορρίμματα («οι κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ») [1] της 1ης Ιανουαρίου 2004, οι βελγικές αρχές δεσμεύθηκαν να τροποποιήσουν το εν λόγω καθεστώς. Οι τροποποιήσεις αυτές ήταν απαραίτητες προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση προς τους όρους των κατευθυντήριων γραμμών για τις ΜΣΕ (μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες) και ειδικότερα το σημείο 29. Σύμφωνα με αυτό το σημείο τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν κρατικές ενισχύσεις μέχρι το 100 % των δαπανών απομάκρυνσης νεκρών ζώων και μέχρι το 75 % των δαπανών για την καταστροφή των νεκρών ζώων. Το βελγικό καθεστώς, όπως κοινοποιήθηκε, δεν ήταν σύμφωνο προς αυτή τη διάταξη, επειδή προέβλεπε ότι η ενίσχυση θα μπορούσε να καλύψει το 100 % των δαπανών καταστροφής των νεκρών ζώων.

(13) Κατόπιν των αναφερομένων στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12, οι βελγικές αρχές δεσμεύθηκαν (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 33 και 34 της απόφασης της Επιτροπής σχετικά με την υπόθεση αριθ. NN 48/2003) να τροποποιήσουν αναλόγως το καθεστώς ενισχύσεών τους κατά τρόπον ώστε, από την 1η Ιανουαρίου 2004, οι προβλεπόμενες ενισχύσεις για την κάλυψη του κόστους καταστροφής των νεκρών ζώων να μην υπερβαίνουν το 75 % κατ' ανώτατο όριο των σχετικών δαπανών αντί για το 100 %. Οι βελγικές αρχές δεσμεύθηκαν εξάλλου να αποστείλουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου του 2003, αποδεικτικά στοιχεία ότι θα είχαν πραγματοποιήσει τις απαραίτητες αλλαγές στο καθεστώς ενισχύσεων.

(14) Βάσει αυτών των δεσμεύσεων, η Επιτροπή ενέκρινε το εν λόγω καθεστώς για διάρκεια πέντε ετών από τις 31 Ιανουαρίου 2002. Συνεπώς, η εν λόγω προθεσμία εξέπνευσε στις 31 Ιανουαρίου 2007.

II.2 **Καταγγελία**

(15) Στις 23 Απριλίου 2007 η Επιτροπή έλαβε καταγγελία σύμφωνα με την οποία οι βελγικές αρχές παραβίαζαν τις κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ καθώς συνέχισαν να χορηγούν ενισχύσεις που έφθαναν μέχρι το 100 % τόσο για την απομάκρυνση των νεκρών ζώων όσο και για την καταστροφή τους.

III. **ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ**

(16) Το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων αφορά ένα περιφερειακό μέτρο που έχει ως στόχο να καλύψει το σύνολο του κόστους παροχής υπηρεσιών σχετικά με την απομάκρυνση, τη μεταφορά, την αποθήκευση, τη μεταποίηση και την καταστροφή των νεκρών ζώων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στην περιφέρεια της Βαλονίας.

(17) Η οργάνωση και η διαχείριση της εξάλειψης των νεκρών ζώων στις εν λόγω εκμεταλλεύσεις έγινε μέσω διαγωνισμού για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών που οργάνωσαν οι περιφερειακές αρχές. Μετά από γενική πρόσκληση υποβολής προσφορών που προκηρύχθηκε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών [2], ο εν λόγω διαγωνισμός κατακυρώθηκε στις 31 Ιανουαρίου 2002 στην εταιρεία SA RENDAC-UDES. Η σχετική σύμβαση ήταν χωρισμένη σε τρία διαφορετικά μέρη που αντιστοιχούσαν στις διαφορετικές υπηρεσίες που θα έπρεπε να προσφερθούν:

— συγκέντρωση των νεκρών ζώων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και μεταφορά τους προς κάποια μονάδα μεταποίησης, ει δυνατόν μέσω ενός κέντρου συγκέντρωσης ή μιας εγκατάστασης ενδιάμεσης αποθήκευσης,

— μεταποίηση των νεκρών ζώων, τα οποία θεωρούνται εξ ολοκλήρου ως υλικά ειδικού κινδύνου και μεταφορά των απορριμμάτων που προκύπτουν από τη μεταποίηση προς μονάδες θερμικής καταστροφής, και

— πλήρης καταστροφή των απορριμμάτων που προκύπτουν από αυτή την επεξεργασία στις εν λόγω ειδικές εγκαταστάσεις.

[1] ΕΕ C 324 της 24.12.2002, σ. 2.

[2] ΕΕ S 156 της 16.8.2001.

(18) Η εταιρεία SA RENDAC-UDES ήταν η μόνη που συμμετέσχε σε αυτό τον διαγωνισμό και για τα τρία μέρη. Ο διαγωνισμός συνεπώς κατακυρώθηκε στην εταιρεία αυτή στις 31 Ιανουαρίου 2002 για περίοδο 5 ετών. Σύμφωνα με πληροφορίες που κοινοποίησαν οι βελγικές αρχές, η ισχύς της σύμβασης παρατάθηκε τουλάχιστον τέσσερις φορές: μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008, μέχρι τις 30 Ιουνίου 2009 και, τέλος, μέχρι τη μελλοντική σύναψη της νέας δημόσιας σύμβασης η οποία, σύμφωνα με τις βελγικές αρχές, θα μπορούσε να αρχίσει να εφαρμόζεται από το τρίτο τρίμηνο του 2010.

(19) Το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων προβλέπει τη χορήγηση ενίσχυσης στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Οι βελγικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι, παρά το γεγονός ότι χορηγείται άμεσα στην εταιρεία SA RENDAC-UDEC ως παρόχου των υπηρεσιών, όσον αφορά το κόστος των υπηρεσιών που παρέχονται στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, η ενίσχυση εχορηγείτο κατευθείαν στους γεωργούς προκειμένου να καλύψουν το σύνολο των δαπανών τους σε σχέση με τις διάφορες εργασίες συγκέντρωσης, μεταφοράς, αποθήκευσης, μεταποίησης και καταστροφής με τις οποίες θα επιβαρύνονταν, εάν δεν υπήρχε το καθεστώς ενισχύσεων. Οι βελγικές αρχές ανέφεραν επίσης ότι τα ποσά που καταβάλλονταν κατευθείαν στην εταιρεία SA RENDAC-UDES ως αμοιβή για τις υπηρεσίες που παρείχε στους γεωργούς αντιστοιχούσαν εξ ολοκλήρου και μόνο στα ποσά των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών που εκτελέστηκαν.

(20) Η υπηρεσία απορριμμάτων του περιφερειακού υπουργείου περιβάλλοντος της Βαλονίας ανέλαβε να πληρώνει τους λογαριασμούς που εξέδιδε η SA RENDAC-UDES, εν μέρει κατ' αποκοπή και εν μέρει βάσει τιμολογίων.

(21) Στο πλαίσιο της εξέτασης της υπόθεσης αριθ. NN 48/2003, οι βελγικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι το καθεστώς αφορά μόνο τα ζώα που βρέθηκαν νεκρά στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις της περιφέρειας της Βαλονίας. Δεν αφορά τα νεκρά ζώα στις αγορές ζώων ή στα σφαγεία.

IV. **ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ 13ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010**

(22) Στην απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιανουαρίου 2010 σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας εξέτασης εκφράζονται αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα του καθεστώτος ενισχύσεων με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων που είχαν ως στόχο να καλύψουν πάνω από το 75 % του κόστους καταστροφής των νεκρών ζώων μπορούν να θεωρηθούν ότι είναι ασυμβίβαστα με την εσωτερική αγορά βάσει των κατευθυντηρίων γραμμών ΜΣΕ και των κατευθυντήριων γραμμών 2007-2013 της Κοινότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας 2007–2013 («οι κατευθυντήριες γραμμές 2007-2013») [1].

(23) Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η Επιτροπή ενέκρινε το καθεστώς ενισχύσεων μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2007 βάσει των δεσμεύσεων των βελγικών αρχών, οι οποίες έπρεπε να τροποποιήσουν το καθεστώς προκειμένου να τηρούνται οι όροι που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές ΜΕΒ από την 1η Ιανουαρίου 2004 και επειδή οι δεσμεύσεις αυτές δεν τηρήθηκαν από τις εν λόγω αρχές, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση που έχει ως στόχο να καλύψει το κόστος καταστροφής των σφαγίων σε ποσοστό άνω του 75 % χορηγήθηκε καταχρηστικά.

(24) Κατά συνέπεια, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 και σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του ιδίου κανονισμού σχετικά με την καταχρηστική χορήγηση των ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την τυπική διαδικασία εξέτασης και κάλεσε το Βέλγιο να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

V. **ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ**

(25) Με την απάντησή του της 12ης Μαρτίου 2010, το Βέλγιο ενημέρωσε την Επιτροπή ότι θα ελάμβανε τα απαραίτητα μέτρα για τη σύναψης μιας νέας δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών. Σύμφωνα με τις βελγικές αρχές, η ειδική συγγραφή υποχρεώσεων σε σχέση με την εν λόγω νέα δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών επρόκειτο να ολοκληρωθεί το αργότερο στις 15 Απριλίου 2010 και η σύμβαση θα μπορούσε να εφαρμόζεται από το τρίτο τρίμηνο του 2010. Εν τω μεταξύ, οι βελγικές αρχές ανέφεραν ότι η δημόσια σύμβαση παροχής υπηρεσιών που συνήφθη στις 31 Ιανουαρίου 2002 παρετάθη με τροποποιητική σύμβαση υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που ίσχυαν κατά τη σύναψή της στις 31 Ιανουαρίου 2002.

(26) Επιπροσθέτως, οι βελγικές αρχές ανέφεραν ότι i) η περιφέρεια της Βαλονίας θα ζητήσει την εφαρμογή της αρχής των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας για τη διευθέτηση της κατάστασης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων όσον αφορά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 μέχρι τις 30 Ιουνίου 2008 και ii) ότι εντός τριών μηνών κατ' ανώτατο όριο θα ανακτήσουν από κάθε γεωργική εκμετάλλευση ποσό που αντιστοιχεί στο 25 % του κόστους μεταποίησης και καταστροφής των νεκρών ζώων, το οποίο θα υπολογισθεί για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2008 μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος της νέας σύμβασης.

(27) Τέλος, οι βελγικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι θα απαιτήσουν την ανάκτηση των ποσών των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας [2] οι οποίες υπερβαίνουν τις 3 000 ευρώ σε περίοδο τριών ετών. Οι βελγικές αρχές ανέφεραν επίσης ότι υπέρβαση του ανώτατου επιτρεπόμενου ποσού των 3 000 ευρώ είχε γίνει σε σχέση με 58 γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

VI. **ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ**

VI.1. **Ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια τού άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ**

(28) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά στο μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

[1] ΕΕ C 319 της 27.12.2006, σ. 1.

[2] ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ. 4.

(29) Οι όροι αυτοί πληρούνται στην προκειμένη περίπτωση όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Οι εν λόγω ενισχύσεις χορηγούνται από τις δημόσιες αρχές της περιφέρειας της Βαλονίας και παρέχουν πλεονέκτημα στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις της περιφέρειας της Βαλονίας καλύπτοντας το κόστος που έχει σχέση με την απομάκρυνση και την καταστροφή των σφαγίων, οι οποίες θα έπρεπε να τις επιβαρύνουν υπό κανονικές συνθήκες.

(30) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γεγονός ότι η ανταγωνιστικότητα μιας επιχείρησης ενισχύεται σε σχέση με ανταγωνίστριες επιχειρήσεις μέσω της εξασφάλισης οικονομικού πλεονεκτήματος, το οποίο δεν θα απολάμβανε διαφορετικά κατά την κανονική πορεία των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων, δείχνει ότι υπάρχει κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού ([1]).

(31) Η ενίσχυση προς μία επιχείρηση θεωρείται ότι επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών όταν η επιχείρηση αυτή δραστηριοποιείται σε αγορά η οποία είναι ανοικτή στις συναλλαγές εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([2]). Στον εν λόγω τομέα είναι σημαντικές οι συναλλαγές εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, το μέτρο εμπεριέχει τον κίνδυνο να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.

(32) Από τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, εκτός από τις ενισχύσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας.

VI.1.1. *Η νομοθεσία σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας*

(33) Οι βελγικές αρχές έχουν επανειλημμένα επισημάνει ότι θα εφάρμοζαν τους κανόνες σχετικά με τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στον γεωργικό τομέα. Οι κανονισμοί που ίσχυαν κατά την περίοδο χορήγησης της ενίσχυσης είναι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis) στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων ([3]), ο οποίος κατάργησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1860/2004.

(34) Οι ενισχύσεις οι οποίες θα πληρούσαν τους όρους εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 ή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 θεωρούνται ότι δεν πληρούν όλα τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(35) Πρέπει εντούτοις να επισημανθεί ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1535/2007 οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δεν μπορούν να σωρευθούν με άλλες κρατικές ενισχύσεις για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, εάν από τη σώρευση αυτή προκύπτει ένταση ενίσχυσης μεγαλύτερη από αυτή που καθορίζεται από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση τις ειδικές περιστάσεις κάθε περίπτωσης. Η διάταξη αυτή ισχύει στην παρούσα περίπτωση: δεν μπορεί να υπάρξει σώρευση της ενίσχυσης ήσσονος σημασίας (η οποία θα αντιπροσώπευε το 25 % του κόστους που έχει σχέση με την καταστροφή των νεκρών ζώων με το οποίο θα έπρεπε να επιβαρυνθούν οι κάτοχοι των γεωργικών εκμεταλλεύσεων) με το υπόλοιπο 75 % το οποίο, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης [σημείο 133 των κατευθυντηρίων γραμμών 2007-2013 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001 ([4])] μπορεί να θεωρηθεί ως συμβατό με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ.

(36) Αντιθέτως, σύμφωνα με το καθεστώς που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004, φαίνεται ότι δεν απαγορεύεται η σώρευση των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας και των ποσών που αντιπροσωπεύουν το 75 % του κόστους το οποίο έχει σχέση με την καταστροφή των νεκρών ζώων. Αυτό συνάγεται από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 σύμφωνα με την οποία «Ο κανόνας αυτός για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας δεν θίγει τη δυνατότητα που έχουν οι επιχειρήσεις να λαμβάνουν, για το ίδιο σχέδιο, κρατική ενίσχυση που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή ή που καλύπτεται από κανονισμό απαλλαγής κατά κατηγορία». Πρέπει να πληρούνται οι όροι εφαρμογής του κανονισμού και ειδικά όσον αφορά το όριο της ανώτατης ενίσχυσης των 3 000 ευρώ, κατά τρόπον ώστε κάθε ενίσχυση που υπερβαίνει το όριο των 3 000 ευρώ να μην μπορεί να διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 και μάλιστα για το συνολικό ποσό της ενίσχυσης. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1535/2007, η σώρευση αυτή θα ήταν δυνατή μέχρι έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος αυτού του κανονισμού, δηλαδή μέχρι τις 30 Ιουνίου 2008. Μετά από αυτή την ημερομηνία ισχύουν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1535/2007.

VI.2. **Νομιμότητα της ενίσχυσης**

(37) Το καθεστώς ενισχύσεων, το οποίο εγκρίθηκε από την Επιτροπή με τον αριθμό φακέλου NN 48/2003, κοινοποιήθηκε και εγκρίθηκε για την περίοδο μεταξύ της 31ης Ιανουαρίου 2003 και της 31ης Ιανουαρίου 2007. Η Επιτροπή διαπιστώνει ωστόσο ότι το Βέλγιο συνέχισε να εφαρμόζει το καθεστώς ενισχύσεων και μετά την 1η Φεβρουαρίου 2007 χωρίς να το έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει αυτού του καθεστώτος μετά την 1η Φεβρουαρίου 2007 ήταν παράνομες κρατικές ενισχύσεις.

VI.3. **Συμβατότητα της ενίσχυσης**

(38) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον, μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά.

([1]) Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, στην υπόθεση C-730/79, Philip Morris Holland BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1980, σ. 2671.

([2]) Βλέπε ιδίως απόφαση του Δικαστηρίου, της 13ης Ιουλίου 1988, στην υπόθεση C-102/87, Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1988, σ. 4067.

([3]) ΕΕ L 337 της 21.12.2007, σ. 35.

([4]) ΕΕ L 358 της 16.12.2006, σ. 3.

(39) Το εν λόγω καθεστώς αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης υπό τη μορφή επιδότησης υπηρεσιών, η οποία καλύπτει το σύνολο του κόστους παροχής υπηρεσιών σχετικά με την απομάκρυνση, τη μεταφορά, τη μεταποίηση και την καταστροφή των νεκρών ζώων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι οποίες βρίσκονται στην περιφέρεια της Βαλονίας.

(40) Όσον αφορά την περίοδο μεταξύ της 31ης Ιανουαρίου 2002 και της 31ης Δεκεμβρίου 2003, η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την υπόθεση NN 48/2003 προβλέπει ότι το καθεστώς θα μπορούσε να υπαχθεί στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ. Εντούτοις, όπως προαναφέρθηκε, για την περίοδο πριν την 1η Ιανουαρίου 2004, οι βελγικές αρχές είχαν δεσμευθεί να τροποποιήσουν το κοινοποιηθέν καθεστώς κρατικών ενισχύσεων, προκειμένου να είναι σύμφωνο με τις κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ, όπως θα εφαρμόζονταν από την 1η Ιανουαρίου 2004. Οι βελγικές αρχές έπρεπε συγκεκριμένα να ενεργήσουν κατά τρόπον ώστε η ενίσχυση να καλύπτει μόνο το 75 % του κόστους καταστροφής των νεκρών ζώων (το υπόλοιπο θα έπρεπε να επιβαρύνει τον ίδιο τον κάτοχο της γεωργικής εκμετάλλευσης) και να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τα μέσα του Δεκεμβρίου 2003, τα στοιχεία που θα αποδείκνυαν ότι είχαν όντως πραγματοποιηθεί οι απαραίτητες αλλαγές όσον αφορά το καθεστώς ενισχύσεων.

(41) Η απαίτηση αυτή είχε επιβληθεί από τις κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ, οι οποίες αποτελούσαν την ισχύουσα τότε νομοθεσία. Στο σημείο 29 οι κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ αναφέρουν τα εξής:

«29. Από την 1η Ιανουαρίου 2004 και μετά τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν κρατικές ενισχύσεις μέχρι το 100 % του κόστους αποκομιδής για νεκρά ζώα στην εκμετάλλευση τα οποία πρέπει να καταστραφούν και μέχρι το 75 % του κόστους καταστροφής των εν λόγω σφαγίων· […]».

(42) Τα σημεία 30 και 31 των κατευθυντηρίων γραμμών ΜΣΕ προέβλεπαν εξαιρέσεις από τον κανόνα σύμφωνα με τον οποίο η ενίσχυση μπορούσε να καλύψει το κόστος καταστροφής των νεκρών ζώων μέχρι 75 %:

«30. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν κρατικές ενισχύσεις μέχρι 100 % του κόστους αποκομιδής και καταστροφής νεκρών ζώων στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ενίσχυση χρηματοδοτείται μέσω τελών ή μέσω υποχρεωτικών εισφορών που προορίζονται για τη χρηματοδότηση της καταστροφής τέτοιων νεκρών ζώων, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω τέλη και εισφορές περιορίζονται και επιβάλλονται άμεσα στον τομέα του κρέατος.

31. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν κρατική ενίσχυση μέχρι το 100 % του κόστους αποκομιδής και καταστροφής νεκρών ζώων στην εκμετάλλευση, εφόσον υφίσταται η υποχρέωση διενέργειας εξετάσεων για ΜΣΕ στα εν λόγω νεκρά ζώα.».

(43) Επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της εξέτασης της υπόθεσης NN 48/2003, οι βελγικές αρχές δεν ισχυρίστηκαν ποτέ ότι θα μπορούσε να ισχύει μία από αυτές τις εξαιρέσεις.

(44) Οι κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ καταργήθηκαν την 1η Ιανουαρίου 2007, όπως προέβλεπε το σημείο 194 στοιχείο γ) των κατευθυντηρίων γραμμών 2007-2013. Σύμφωνα με το σημείο 134 των κατευθυντηρίων γραμμών 2007-2013, η Επιτροπή δηλώνει τις κρατικές ενισχύσεις που αφορούν τις δοκιμές ΜΣΕ και τα νεκρά ζώα συμμορφούνται με το άρθρο 108 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της ΣΛΕΕ, εάν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006.

(45) Το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 δεν τροποποιεί την ουσία όσον αφορά την αξιολόγηση της ενίσχυσης που χορηγείται για την αποκομιδή και την καταστροφή των νεκρών ζώων. Όπως και στην περίπτωση των κατευθυντηρίων γραμμών ΜΣΕ, ο κανονισμός προβλέπει στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ότι οι ενισχύσεις που μπορούν να ανέλθουν στο 100 % του κόστους το οποίο έχει σχέση με την αποκομιδή νεκρών ζώων και στο 75 % του κόστους που έχει σχέση με την καταστροφή των νεκρών ζώων θεωρούνται συμβατές με την εσωτερική αγορά. Οι διατάξεις του άρθρου 16 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ) προβλέπουν τη δυνατότητα εξαίρεσης από το ανώτατο όριο του 75 %, ώστε να επιτυγχάνεται ποσοστό ενίσχυσης 100 % στις ακόλουθες περιπτώσεις: i) όταν οι ενισχύσεις χρηματοδοτούνται από τέλη ή υποχρεωτικές εισφορές με στόχο τη χρηματοδότηση της καταστροφής αυτών των νεκρών ζώων, υπό τον όρο ότι αυτά τα τέλη και οι εισφορές θα είναι περιορισμένες και θα επιβάλλονται άμεσα στον τομέα του κρέατος ή ii) όταν είναι υποχρεωτικό να υποβάλλονται τα νεκρά ζώα σε εξετάσεις ΜΣΕ.

(46) Επειδή η νέα νομοθεσία [κατευθυντήριες γραμμές 2007-2013 και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1857/2006] δεν άλλαξε ουσιαστικά την κατάσταση σε σχέση με την προηγούμενη νομοθεσία (κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ), η αξιολόγηση της υπόθεσης με βάση τους ισχύοντες κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι η ίδια για το σύνολο της σχετικής περιόδου (δηλαδή από την 1η Ιανουαρίου 2004 μέχρι σήμερα).

(47) Όπως προαναφέρθηκε, οι βελγικές αρχές είχαν δεσμευθεί, στο πλαίσιο της εξέτασης της υπόθεσης NN 48/2003, να τροποποιήσουν το καθεστώς ενισχύσεων κατά τρόπον ώστε οι ενισχύσεις που προβλέπονται για την κάλυψη του κόστους που έχει σχέση με την καταστροφή των νεκρών ζώων να μην υπερβαίνει το 75 % αυτού του κόστους από την 1η Ιανουαρίου 2004. Εντούτοις, κατά τη διάρκεια της εξέτασης της εν λόγω υπόθεσης οι βελγικές αρχές δεν διέψευσαν το γεγονός ότι το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων δεν είχε τροποποιηθεί παρά τη δέσμευσή τους ως προς αυτό.

(48) Εξάλλου, οι βελγικές αρχές ανέφεραν επανειλημμένως στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης (π.χ. με επιστολή τους της 27ης Νοεμβρίου 2008) ότι η δεύτερη των απαλλαγών που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 42 μπορεί όντως να εφαρμοστεί και ότι η ενίσχυση μπορεί να καλύψει μέχρι το 100 % του κόστους που έχει σχέση με την καταστροφή των νεκρών ζώων. Κατά την άποψή τους, η εξαίρεση δικαιολογείται από το γεγονός ότι ήταν υποχρεωτικό να γίνουν εξετάσεις ΜΣΕ σε όλα τα νεκρά ζώα (σημείο 31 των κατευθυντηρίων γραμμών ΜΣΕ και άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1857/2006). Εντούτοις, καμία απόδειξη δεν προσκομίστηκε για την υποστήριξη αυτού του ισχυρισμού.

(49) Το βασικό επιχείρημα που παρουσίασε το Βέλγιο για την υποστήριξη του ισχυρισμού του είναι ότι ήταν υποχρεωμένο να πραγματοποιήσει αυτές τις εξετάσεις σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών ([1]). Το επιχείρημα αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Πράγματι, κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού οι αρχές της Βαλονίας έχουν την υποχρέωση να πραγματοποιήσουν εξετάσεις ΜΣΕ στα νεκρά ζώα σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

— από την 1η Ιουλίου 2001 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008 σε όλα τα ηλικιωμένα νεκρά βοοειδή στην εκμετάλλευση ηλικίας άνω των 24 μηνών· και

— από την 1η Ιανουαρίου 2009 σε όλα τα νεκρά βοοειδή στην εκμετάλλευση ηλικίας άνω των 48 μηνών. Κάθε κράτος μέλος εντούτοις μπορεί να αποφασίσει να συνεχίσει να πραγματοποιεί τις εξετάσεις στα νεότερης ηλικίας βοοειδή μεταξύ 24 και 48 μηνών.

(50) Κατά συνέπεια, η υποχρέωση πραγματοποίησης των εξετάσεων αφορά μόνο τα ζώα κάποιας ηλικίας (24 μηνών για την περίοδο μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2001 και της 31ης Δεκεμβρίου 2008 και 48 μηνών μετά από αυτήν την ημερομηνία). Αυτό που είναι ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι η υποχρέωση αυτή αφορά μόνο τα βοοειδή. Τα νεκρά ζώα μέσα στην εκμετάλλευση των άλλων ειδών (χοίροι, άλογα, πουλερικά κ.λπ.) δεν πρέπει να υποβληθούν υποχρεωτικά σε εξετάσεις ΜΣΕ. Από τις πληροφορίες που διέθεσαν οι βελγικές αρχές (επιστολή της 27ης Νοεμβρίου 2008) προκύπτει ότι ο αριθμός των νεκρών ζώων που μπορούν τελικά να τύχουν αυτής της απαλλαγής σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 999/2001 αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 20-25 % του συνολικού κόστους για τη μεταποίηση των νεκρών ζώων στο πλαίσιο της σύμβασης παροχής υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, μόνο οι ενισχύσεις για το κόστος που συνδέεται αποκλειστικά με την υποχρέωση πραγματοποίησης των εξετάσεων ΜΣΕ, όπως προβλέπει ο κανονισμός αριθ. 999/2001, μπορούν να θεωρηθούν συμβατές, υπό τον όρο ότι υπάρχει η δυνατότητα προσδιορισμού αυτού του κόστους με ακρίβεια.

(51) Η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι η πρώτη απαλλαγή σύμφωνα με την οποία το κόστος αποκομιδής και καταστροφής των νεκρών ζώων επιτρέπεται να καλύπτεται μέχρι 100 % μέσω τελών και υποχρεωτικών εισφορών στον τομέα του κρέατος δεν ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Οι βελγικές αρχές δεν επικαλέστηκαν ποτέ την ισχύ αυτής της απαλλαγής, ούτε προσκόμισαν κάποιο αποδεικτικό στοιχείο εν προκειμένω.

(52) Βάσει των προαναφερομένων, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι τα μέτρα του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων που έχουν ως στόχο να καλύψουν πάνω από το 75 % του κόστους καταστροφής των νεκρών ζώων δεν είναι συμβατά με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ ή τις κατευθυντήριες γραμμές 2007-2013, εκτός από το κόστος που έχει άμεση σχέση με την επεξεργασία των νεκρών ζώων για τα οποία υπάρχει υποχρέωση πραγματοποίησης των εξετάσεων ΜΣΕ.

(53) Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η Επιτροπή ενέκρινε το καθεστώς ενισχύσεων μέχρι τις 31 Ιανουαρίου 2007 βάσει των δεσμεύσεων των βελγικών αρχών, οι οποίες έπρεπε να τροποποιήσουν το καθεστώς προκειμένου να τηρούνται οι όροι που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές ΜΣΕ από την 1η Ιανουαρίου 2004 και επειδή οι δεσμεύσεις αυτές δεν τηρήθηκαν από τις εν λόγω αρχές, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ενισχύσεις που έχουν ως στόχο να καλύψουν το κόστος καταστροφής των νεκρών ζώων σε ποσοστό άνω του 75 % χορηγήθηκαν καταχρηστικά, τουλάχιστον όσον αφορά τις ενισχύσεις που δεν σχετίζονται με την υποχρέωση πραγματοποίησης των εξετάσεων ΜΣΕ.

(54) Σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, όταν μια κρατική ενίσχυση είναι παράνομη και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, πρέπει να ανακτηθεί από τους δικαιούχους. Ο στόχος της ανάκτησης επιτυγχάνεται εφόσον η επίμαχη ενίσχυση, προσαυξημένη ενδεχομένως με τόκους υπερημερίας, επιστραφεί από τον αποδέκτη ή, με άλλα λόγια, από τις επιχειρήσεις που όντως επωφελήθηκαν από αυτή.

(55) Η παρούσα απόφαση πρέπει να εφαρμοστεί άμεσα, ιδίως σε ό,τι αφορά την ανάκτηση όλων των μεμονωμένων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος ενίσχυσης, με εξαίρεση εκείνες που χορηγήθηκαν για συγκεκριμένα σχέδια τα οποία, κατά τη χρονική στιγμή της χορήγησης των ενισχύσεων, πληρούσαν όλες τις προϋποθέσεις του κανονισμού για τις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας ή του κανονισμού απαλλαγής δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1998, για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε ορισμένες κατηγορίες οριζόντιων κρατικών ενισχύσεων ([2]), ή καθεστώτος ενισχύσεων που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή.

VII. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(56) Η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Βέλγιο χορήγησε παράνομα την εν λόγω ενίσχυση κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ. Επειδή η εν λόγω ενίσχυση είναι εν μέρει ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, το Βέλγιο οφείλει να θέσει τέλος σ' αυτήν και να ανακτήσει από τους δικαιούχους τα ποσά που έχουν ήδη χορηγηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Το καθεστώς ενισχύσεων που εφάρμοσε το Βέλγιο στους γεωργούς της περιφέρειας της Βαλονίας με σκοπό την κάλυψη του κόστους που συνδέεται με την απομάκρυνση των νεκρών ζώων από τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις της περιφέρειας της Βαλονίας και την καταστροφή αυτών είναι εν μέρει ασυμβίβαστο με την εσωτερική αγορά.

([1]) ΕΕ L 147 της 31.5.2001, σ. 1.

([2]) ΕΕ L 142 της 14.5.1998, σ. 1.

2. Μόνο το μέρος της ενίσχυσης που αφορά αποκλειστικά την υποχρέωση των γεωργών να πραγματοποιήσουν τις εξετάσεις ΜΣΕ σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 999/2001 είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά, υπό τον όρο ότι υπάρχει δυνατότητα επακριβούς προσδιορισμού του εν λόγω κόστους.

Άρθρο 2

Το Βέλγιο υποχρεούται να καταργήσει το καθεστώς ενισχύσεων του άρθρου 1.

Άρθρο 3

Τα ποσά που χορηγήθηκαν δυνάμει του καθεστώτος ενισχύσεων του άρθρου 1 της παρούσας απόφασης δεν συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια της συνθήκης εάν, τον καιρό της χορήγησής τους, πληρούσαν τους όρους που προβλέπει ο κανονισμός ο οποίος εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 και ίσχυε εκείνη τη στιγμή.

Άρθρο 4

Οι μεμονωμένες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν δυνάμει του καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 1 της παρούσας απόφασης οι οποίες, τον καιρό της χορήγησής τους, πληρούσαν τους όρους που προβλέπει κανονισμός ο οποίος εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 994/98 ή οποιοδήποτε άλλο εγκεκριμένο καθεστώς ενισχύσεων είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά μέχρι το ανώτατο ποσοστό που ισχύει γι' αυτό το είδος ενισχύσεων.

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 1 παράγραφος 2, του άρθρου 3 και του άρθρου 4, το Βέλγιο θα λάβει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να επιστρέψουν οι δικαιούχοι την ασυμβίβαστη ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 1, η οποία έχει ήδη καταβληθεί σε αυτούς παράνομα.

2. Η ανάκτηση πρέπει να γίνει χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, υπό τον όρο ότι επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Η ανακτώμενη ενίσχυση περιλαμβάνει τόκους που υπολογίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκε στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι την ημερομηνία της πραγματικής της ανάκτησης. Οι τόκοι υπολογίζονται με βάση το συντελεστή αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.

Άρθρο 6

Το Βέλγιο κοινοποιεί στην Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Το Βέλγιο ενημερώνει την Επιτροπή για την πρόοδο των εθνικών μέτρων που ελήφθησαν για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης μέχρι να ολοκληρωθεί η ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 1. Υποβάλλει αμέσως, με απλό αίτημα της Επιτροπής, όλες τις πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και προγραμματίσει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση, καθώς και λεπτομερείς πληροφορίες για τα ποσά των ενισχύσεων και των τόκων που έχουν ήδη ανακτηθεί από τον δικαιούχο.

Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 17 Νοεμβρίου 2010.

Για την Επιτροπή

Dacian CIOLOȘ

Μέλος της Επιτροπής